Contributed by Jan Verbruggen
zaterdag, 09 juni 2007 -

Een afstraffing voor paars en een overwinning voor CD&V/N-VA en de lijst Dedecker, dat is de eerste diagnose van deze verkiezingen langs Vlaamse kant. Groen haalt de kiesdrempel, maar scoort minder dan verwacht. De radicale linkerzijde komt er nauwelijks aan te pas. De verrechtsing van Vlaanderen zet zich voort.

Dat CD&V/N-VA de verkiezingen zouden winnen, werd al een tijdje door opiniepeilers voorspeld. Met 30 % positioneert het kartel zich nu als onbetwiste leider in Vlaanderen. Paars is out, Verhofstadt mag zijn biezen pakken. Bijzonder pijnlijk voor de liberalen moet de toch wel onverwachte score van Dedecker zijn. Zijn lijst haalt in heel Vlaanderen voor de kamer 6,5 % (goed voor 5 zetels!), en springt daarmee zelfs over Groen, tegen alle voorspellingen en opiniepeilingen in.

Ook de sp.a verliest zwaar. Johan Vandelanotte moest op de vrt zijn nederlaag toegeven. Net als de VLD verliest de sp.a bijna 7 percent, en komt opnieuw op het niveau van de historisch lage score van de sociaal-democraten uit 1999. Het verlies van de sp.a gaat maar ten dele naar Groen, waarvan de resultaten toch wel onder de verwachtingen liggen. Sommige peilingen voorspelden tot 8 % of meer, het werden er uiteindelijk een goeie 6 %, goed voor zo'n 4 kamerleden en slechts één senator. Dat betekent een netto verlies voor de linkerzijde. Terwijl enkele jaren geleden groenen en sociaal-democraten samen nog tegen de 30 % haalden, is dat nu nog een goeie 20 %. We kunnen dus (opnieuw) van een verdere verrechtsing spreken in Vlaanderen. Het Vlaams Belang kan daar maar ten dele van profiteren, en staat in de schaduw van het succes van CD&V/N-VA en in het bijzonder van Dedecker. Vooral in Antwerpen-stad valt het resultaat tegen voor het Vlaams Belang: een daling van meer dan 2 %.

Volgens de voorlopige resultaten liggen de tendensen in Franstalig België voor een stuk anders. De MR groeit en wordt de grootste kracht in het zuiden van het land. Daarmee volgt de partij niet de neergang van de Vlaamse liberalen, die een felle klap krijgen. De PS daalt met zo'n 7 % tot een goeie 29 % (met de helft van de kiesbureaus geteld). Ecolo gaat er wel sterk op vooruit, met bijna 6 %, tot meer dan 13 %. De regeringsvorming wordt niet gemakkelijk: de MR is de grootste partij in Wallonië, terwijl de VLD zware klappen krijgt; CDH haalt slechts de helft van zijn Vlaamse evenknie

(15 %); de PS verliest zijn leiderspositie in het zuiden van het land, en ook de sp.a verliest. Met MR en CD&V/N-VA aan zet, is de vrees voor een rechtse regering niet van de lucht.

Paars is afgestraft, maar het resultaat is wel een verdere verrechtsing van het politieke landschap. Het verzet tegen de neoliberale politiek van paars (het generatiepact!) weerspiegelt zich nauwelijks in de verkiezingsresultaten. Met spijt zien we dat de scores van het Comité voor een Andere Politiek (CAP) in de lijn liggen van wat we gevreesd hadden: 0,4 % voor de kamer en 0,3 % voor de senaat. De SAP was mee betrokken in de oprichting van CAP, maar besliste niet deel te nemen aan de verkiezingscampagne van CAP, precies omdat we meenden dat de voorwaarden voor een geloofwaardige score niet vervuld waren (eenheid ter linkerzijde, toegang tot de massamedia, voldoende militante en financiële middelen…). De PVDA haalt bijna één percent, en verdubbelt daarmee nagenoeg zijn resultaat. Hier en daar haalt de partij verdienstelijke scores: 3,4% in Genk, 2,6 % in Antwerpen, bijna 2 % in Neerpelt, 6 % in Herstal, 2,85 % in Seraing… De ondemocratische kiesdrempel van 5 % ligt echter nog veraf.

In het algemeen is dit voor de linkerzijde een bedroevende stembeurt. De analyse van deze situatie en de discussie over hoe het nu verder moet, is voor de komende dagen en weken. In de loop van deze week publiceren we hierover meer op onze website.

10 juni, 22u40